

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 370/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júla 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) prerokoval sťažnosť Občianskeho združenia Budúcnosť Považský Chlmec, Študentská 4/20, Žilina, zastúpeného advokátkou Mgr. Soňou Grošaftovou, Advokátska kancelária, Makovického 7, Žilina, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „*konaním Slovenskej inšpekcie životného prostredia, inšpektorát životného prostredia Žilina, Legionárska 5, Žilina*“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Občianskeho združenia Budúcnosť Považský Chlmec o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2014 doručená sťažnosť Občianskeho združenia Budúcnosť Považský Chlmec (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 46

ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) „konaním Slovenskej inšpekcie životného prostredia, inšpektorát životného prostredia Žilina, Legionárska 5, Žilina“ (ďalej len „Slovenská inšpekcia“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol najmä:

«Sťažovateľ je účastníkom konania vo veci vydania integrovaného povolenia pre prevádzku „Kogeneračný zdroj COGEN – Žilina, Považský Chlmec“, súčasťou ktorého je konanie vo veci vydania stavebného povolenia pre prevádzkovateľa ALFA Power, a. s., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava. Konanie vo veci vydania integrovaného povolenia na uvedenie prevádzku bolo začaté 20. 10. 2011 na podklade podanej žiadosti na Slovenskú inšpekciu životného prostredia.

Slovenská inšpekcia životného prostredia, na podklade podanej žiadosti, nariadila podaním č. 8465-6930/2013/Mar/776850/108 zo dňa 12. 3. 2013 ústne pojednávanie na deň 16. 4. 2013 a súčasne účastníkov upozornila na možnosť podania písomných pripomienok a to najneskôr na ústnom pojednávaní, nakoľko na neskôr uplatnené námietky sa nebude prihliadať.

Po zahájení ústneho pojednávania, okrem iných námietok, bola vznesená aj námietka týkajúca sa nepreukázania základnej skutočnosti pre zahájenie uvedené konania, a to existencia právoplatného rozhodnutia MH SR o osvedčení súladu investičného zámeru na vybudovanie zdroja na kombinovanú výrobu tepla a elektrickej energie s dlhodobou Energetickou politikou SR. Pôvodné rozhodnutie, ktorým žiadateľ disponoval a to rozhodnutie č. MH SR č. 2267/2006-3400 zo dňa 31. 1. 2007 stratilo zo zákona platnosť uplynutím lehoty, pričom existencia takéhoto rozhodnutia je jedným z podkladov žiadosti o vydanie integrovaného stavebného povolenia.

Z dôvodu vznesenia uvedenej námietky na ústnom pojednávaní, pristúpil orgán životného prostredia k vydaniu rozhodnutia pod č. 1649-10655/2013/Mar/770850108 dňa 17. 4. 2013, ktorým prerušil konanie za účelom doplnenia žiadosti a to aj o platné osvedčenie MH SR o súlade investičného zámeru na vybudovanie zdroja na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla v termíne do 31. 7. 2013.

Žiadateľ doklady, na predloženie ktorých bol rozhodnutím o prerušení konania zviazaný, v lehote do 31. 7. 2013 nepredložil. Z dôvodu nedoloženia dokladov inšpektorát životného prostredia rozhodnutím č. 1649-24300/2013/Mar/770850108 zo dňa 13. 9. 2013, konanie vo veci integrovaného povolenia na prevádzku zastavil.

Proti rozhodnutiu o zastavení konania podal žiadateľ odvolanie, ktorému odvolaniu odvolací orgán vyhovel (pričom ani v rámci podaného odvolania platné osvedčenie nedoložil) a rozhodnutie o zastavení konania zrušil a vec vrátil na nové konanie. Rozhodnutie svojho postupu odvolací orgán zdôvodnil: „že v prípade osvedčenia MH SR ide o prípad, kedy iný správny orgán rozhoduje o určitej veci, vyriešenie ktorej má zásadný dopad na rozhodnutie vo veci samej, a preto mala inšpekcia konanie prerušiť z dôvodu riešenia predbežnej otázky do doby právoplatnosti rozhodnutia MH SR o udelení alebo neudelení osvedčenia.“

Na základe vyslovenia právneho názoru odvolacím orgánom inšpektorát životného prostredia vydal rozhodnutie pod č. 2080-2098/2014/Mar/770850108 zo dňa 3. 2. 2014, ktorým konanie vo veci vydania integrovaného stavebného povolenia pre prevádzku „Kogeneračný zdroj COGEN – Žilina, Považský Chlmec“ prerušil do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, sekcia energetiky, Bratislava vo veci udelenia osvedčenia o súlade investičného zámeru s dlhodobou koncepciou Energetickej politiky SR.

Tvrdíme, že vydanie rozhodnutia o prerušení konania do doby nadobudnutia rozhodnutia vydaného MH SR o súlade investičného zámeru s dlhodobou koncepciou Energetickej politiky SR je nesprávne, nezákonné a teda aj protiústavné...

Konaním porušovateľa práva, dochádza ku kontinuálnemu porušovaniu základného práva sťažovateľa garantovaného svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to konkrétnym porušením čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ako aj článku 48 ods. 2 Ústavy SR...

Konanie orgánu štátu v medziach a v rozsahu ustanovenom zákonom, bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom, napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty a tento ústavný príkaz zároveň vylučuje stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným, ako zákonom predpísaným a ustanoveným spôsobom, teda jeho nesprávnou činnosťou.

Rámec povinností štátnych orgánov, voči ktorým smeruje právo na súdnu a inú právnu ochranu, upravuje čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Každé konanie štátneho orgánu, ktoré nie je v súlade so zákonom, t. j. ak štátny orgán nekoná v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, protirečí príkazu ústavnej normy. Postup porušovateľa práva, keď tento nekoná v súlade s predpismi vzťahujúcimi sa na konanie, treba považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 26/94).

Z dôvodu neexistencie platného osvedčenia... od momentu podania žiadosti až do nariadenia ústneho pojednávania, bolo zákonnou povinnosťou správneho orgánu do vydania upovedomenia o začatí konania, teda do 4. 1. 2012, vyzvať žiadateľa na odstránenie nedostatkov žiadosti s uvedením lehoty v ktorej má tieto nedostatky odstrániť. V prípade výzvy na odstránenie nedostatkov podania, mohol následne správny orgán pristúpiť k prerušeniu konania a to z dôvodu, aby vo vzťahu k nemu neplynuli zákonné lehoty, ktoré je povinný so zákona dodržať pre vydanie rozhodnutia vo veci, ktoré zákonné lehoty sú pre správny orgán záväzné. Dňom odstránenia nedostatkov podania v rozsahu uloženom v rozhodnutí, najneskôr však v lehote podľa rozhodnutia, nastávajú zákonné podmienky pre pokračovanie v konaní a teda vykonanie procesného úkonu, ktorým je upovedomenie o začatí konania a určenia termínu ústneho pojednávania.

V čase podania žiadosti žiadateľa o integrované povolenie na prevádzku, mal správny orgán vedomosť že žiadosť nie je úplná, nakoľko osvedčenie vydané MH SR v čase jej podania bolo neplatné. Zákonnou podmienkou pre vydanie upovedomenia o začatí konania správnym orgánom je práve splnenie taxatívnych podmienok stanovených v § 11 ods. 2 zákona č. 245/2003 Z. z. v platnom znení. a teda aj doloženie platného rozhodnutia MH SR o súlade investičného zámeru na vybudovanie zdroja na kombinovanú výrobu elektrickej energie a tepla v lokalite Považský Chlmec s dlhodobou koncepciou Energetickej politiky SR, ako aj platné vyjadrenia príslušných orgánov. Je zákonnou povinnosťou správneho orgánu posúdiť či žiadateľ splnil zákonné podmienky pre začatie konania, resp. či nastávajú zákonné podmienky pre jeho prerušenie. Pokiaľ správny orgán nemal v administratívnom spise doložené všetky doklady, nastali na jeho strane podmienky pre prerušenie konania z dôvodov nedostatkov žiadosti o vydanie integrovaného povolenia.

Zákonné ustanovenia platné pre konanie vo veci integrovaného povolenia a to zákon č. 245/2003 Z. z. v platnom znení, neumožňujú správny orgán prerušiť konanie z dôvodu neúplnosti žiadosti po oznámení o začatí konania, a už nie v čase po uskutočnení ústneho pojednávania. Účelom ústneho pojednávania je už samotné prerokovanie žiadosti žiadateľa a tomu prislúchajúcich podkladov, ktoré sú zákonným podkladom pre posúdenie oprávnenosti nároku žiadateľa. Pokiaľ správny orgán vo veci nariadil ústne pojednávanie, ktoré pojednávanie aj prebehlo, nemohol po jeho vykonaní pristúpiť k prerušeniu konania z dôvodu nedostatkov podanej žiadosti a súčasne vyzvať žiadateľa, aby tieto nedostatky odstránil v lehote ktorú mu pôvodne uložil rozhodnutím, a už vôbec nie následným rozhodnutím o prerušení konania do doby nadobudnutia osvedčenia a to z dôvodu, že k takémuto postupu ho neoprávňuje žiadne zákonné ustanovenie zákona č. 254/2003 Z. z. v platnom znení.

Odstránenie nedostatkov žiadosti po ústnom pojednávaní, a to doloženie rozhodnutia MH SR, nie je možné chápať ako konanie o predbežnej otázke, nakoľko ide o rozhodnutie, ktorým žiadateľ už v čase podania žiadosti o vydanie integrovaného povolenia musí deklarovať správny orgán existenciu súladu s dlhodobou Energetickou politikou SR, tzn. že uvedené rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou podanej žiadosti. Neexistencia takéhoto rozhodnutia môže byť iba podkladom pre rozhodnutie vo veci, ktorým sa nepovolí činnosť prevádzkovateľovi, resp. zastavenie konania, ak žiadateľ v lehote určenej správnym orgánom nedostatky žiadosti neodstráni.

Nakoľko správny orgán nevyzval žiadateľa v čase od podania žiadosti do upovedomenia o začatí konania na odstránenie nedostatkov podania (nakoľko zákon pre oznámenie o začatí konaní predpokladá, že podanie je úplné bez väd) nemohol pristúpiť k ústnemu pojednávaniu, nakoľko výsledkom nedostatku žiadosti je zastavenie konania., resp. rozhodnutia, ktorým sa nepovolí činnosť v prevádzke po vysporiadaní sa so všetkými vznesenými pripomienkami a námietkami, ktoré sú odôvodnené a smerujú k obsahu žiadosti a k prevádzke. V uvedenom prípade zákonnou povinnosťou správneho orgánu, vzhľadom na dôvodnosť námietok, bola povinnosť vydania rozhodnutia o nepovolení činnosti v prevádzke s prihliadnutím na ustanovenie § 16 ods. 8 zákona č. 245/2603 Z. z. v platnom znení, ktorá lehota je pre správny orgán záväzná.

Konanie porušovateľa práva v rozpore so zákonom predlžuje stav právnej neistoty dotknutej osoby do tej miery, že sa právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a je teda ohrozené vo svojej podstate, nakoľko i napriek zákonným ustanoveniam, ktoré jednoznačne formulujú postup orgánu štátnej správy, dochádza ku konaniu nad rámec zákona, a teda aj ku konaniu ktoré v konečnom dôsledku je zaťažené zbytočnými prietahmi. Od podania žiadosti na vydanie integrovaného stavebného povolenia žiadateľ vedel, že nedisponuje jednou zo základných požiadaviek pre zahájenie konania. Správny orgán aj napriek tejto skutočnosti uvedený nedostatok neodstránil, zahájil konanie, ktoré následne prerušil do doby, ktorej časová hranica môže trvať aj niekoľko rokov, nakoľko žiadateľ pre vydanie rozhodnutia MH SR musí splňať ďalšie zákonné podmienky, aby mu toto bolo vydané. Vzhľadom na uvedené správanie účastníka – žiadateľa o vydanie integrovaného stavebného povolenia – ktorý nepredložil k žiadosti jednu z podstatných náležitostí pre zahájenie konania nemôže byť okolnosťou, ktorou možno ospravedlniť nečinnosť alebo neprimerane zdĺhavý postup orgánu verejnej správy, ktorý má zákonom stanovený postup a nad rámec ktorého nemôže konať.

K uplatneniu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy dochádza vtedy, ak príslušný zákon umožňuje, aby sa právnická osoba alebo fyzická osoba domáhala svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Tohto práva sa však možno domáhať v súlade s čl. 51 ústavy len v medziach zákonov, ktoré ustanovenia čl. 46 ústavy vykonávajú.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba uplatní svoje právo v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami, orgány súdnej moci majú povinnosť umožniť každému, aby sa uplatnením práva, zaručeného čl. 46 ústavy stal účastníkom súdneho konania. Podľa § 248 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku sa rozhodnutím o prerušení konania rozumie rozhodnutie procesnej povahy, ktoré je vylúčené z preskúmania v správnom súdnictve, a žiadne iné rozhodnutie, predovšetkým vo veci samej, ktoré by mohlo byť predmetom preskúmania v správnom súdnictve, z dôvodu takmer trojročnej lehoty od začatia konania zatiaľ neexistuje, pričom prerušením konania do doby získania osvedčenia MH SR stav právnej istoty sťažovateľa je ohrozený.

Sťažovateľ bez akéhokoľvek vlastného zavinenia v súčasnosti nemá reálnu možnosť obrátiť sa na súd a byť účastníkom súdneho konania, v ktorom by mu bola poskytnutá súdna

ochrana tak, ako to predpokladá a umožňuje čl. 46 ústavy (osobitne odsek 2 v nadväznosti na odsek 1), nakoľko voči rozhodnutí o prerušení konanie nie je prípustné odvolanie...

Z dôvodu výraznej intenzity zásahov do práv sťažovateľa, a to, ad a/ doposiaľ pretrvávajúceho stavu právnej neistoty sťažovateľa a to z dôvodu že do dnešného dňa a ani v časovej lehote do budúca nie je predpoklad vydania rozhodnutia vo veci, ad b/ z dôvodu, že sťažovateľ bez akéhokoľvek vlastného zavinenia v súčasnosti nemá reálnu možnosť obrátiť sa na súd a byť účastníkom súdneho konania, v ktorom by mu bola poskytnutá súdna ochrana tak, ako to predpokladá a umožňuje čl. 46 ods. 1 ústavy; sťažovateľ žiada, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume vo výške 1 500,- €.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa Občianskeho združenia Budúcnosť Považský Chlmec..., garantované 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom a konaním Slovenskej inšpekcie životného prostredia, inšpektorát životného prostredia Žilina... porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie pod č. 2080-2098/2014/Mar/770850108 zo dňa 3. 2. 2014 vydaného Slovenskou inšpekciou životného prostredia, inšpektorátom životného prostredia, legionárska 5, 012 05 Žilina podľa čl. 127 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky.

3. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume vo výške 1 500,- €.

4. Porušovateľ práva je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Soňa Grošaftová, advokátka..., bankové spojenie...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha právomoc ústavnému súdu zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd občana je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k tomu základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť stav, v ktorom vidí

porušenie svojich základných práv alebo slobôd (I. ÚS 36/96, I. ÚS 118/04, I. ÚS 247/2012).

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy (všeobecné) súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí a opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP sa podľa ustanovení tejto hlavy (II. hlavy piatej časti OSP, pozn.) postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V zmysle § 244 ods. 3 druhej vety OSP postupom správneho orgánu (orgánu verejnej správy) sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť...

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť...

Podľa § 250u OSP za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu...

V súlade s uvedenými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že rozhodovanie o nečinnosti orgánov verejnej správy, a teda aj o ochrane základných a iných práv, porušenie ktorých môže byť dané nečinnosťou správneho orgánu, je zverené všeobecným súdom v rámci správneho súdnictva. V danom prípade sa teda sťažovateľ mohol ochrany svojich práv domáhať v konaní podľa § 250t ods. 1 OSP.

Ústavný súd konštatuje, že právomoc všeobecného súdu rozhodovať o nečinnosti orgánov verejnej správy vzhľadom na princíp subsidiarity vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2014